

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1833/2015
21.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић, Биљане Драгојевић, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца Б.Г. из Ф., чији је пуномоћник В.Ж., адвокат из Н.С., против туженог Н. АД Н.С. из Н.С., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 647/15 од 25.05.2015. године, у седници одржаној 21.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној по основу члана 404. ЗПП.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 647/15 од 25.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1502/13 од 04.09.2014. године, исправљеном решењем истог суда од 26.03.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име зараде из добити за 2010., 2011. и 2012. годину исплати појединачне нето износе ближе опредељене овим ставом изреке, са припадајућом законском затезном каматом од доспелости па до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 9.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 647/15 од 25.05.2015. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП због уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд није прихватио предлог тужиоца за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, зато што спорно

правно питање није од општег интереса или интереса равноправности грађана, а нема ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11) и чл. 13. и 14. у вези са чланом 23. ст. 1. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према члану 13. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 55/14), којим је измењена одредба члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 14. истог закона, којим је измењена одредба члана 404. став 2. ЗПП, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. члана 404. ЗПП одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Прелазном одредбом члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП прописано је да поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...), а који није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона.

У конкретном случају, тужба ради исплате поднета је 12.08.2013. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 660.114,12 динара. Спор је правноснажно окончан другостепеном пресудом донетом 25.05.2015. године.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена на основу члана 13. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП (којом је новелирана одредба члана 403. став 3. ЗПП).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд ја на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**